

π. Αυγουστίνος Καντιώτης

Στην εποχή μας, αγαπητοί μου, γίνεται κήρυγμα, χωλαίνουμε όμως στην εφαρμογή. Εάν από τα χίλια λόγια που ακούμε, εφαρμόζαμε ένα, θα ήμασταν ευτυχείς. Με την ελπίδα λοιπόν ότι τα λόγια μου θα βρουν κάποια απήχηση, παρακαλώ να προσέξετε.

Η Εκκλησία, αγαπητοί μου, είναι θυσιαστήριο - κέντρο λατρείας, αλλά είναι και σχολείο. Και όπως ένα σχολείο έχει δάσκαλο, μαθητάς, έδρα, βιβλία, διδαχή, έτσι και εδώ.

Στο ουράνιο σχολείο της Εκκλησίας δάσκαλος δεν είναι ένας φιλόσοφος όπως ο Πλάτων, ο Αριστοτέλης ή κάποιος άλλος από αυτούς που γέννησε η γη, δάσκαλος είναι το Πνεύμα το άγιο, που φώτισε τους αλιείς της Γαλιλαίας, και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, που είπε: Σεις να μη ονομασθήτε διδάσκαλοι και καθηγηταί, ένας είναι ο διδάσκαλος και ο καθηγητής σας, ο Χριστός (βλ. Ματθ. 23,8-10).

Στο σχολείο της Εκκλησίας μαθηταί είναι όλοι, και το μικρό παιδί κι ο ασπρομάλλης γέρος, και ο άντρας και η γυναίκα, κι ο αγράμματος κι ο επιστήμων. Κανείς δεν αποκλείεται, όλοι όσοι πιστεύουν εγγράφονται στα μητρώα.

Το σχολείο αυτό έχει έδρα. Έδρα υψωμένη πάνω από τη γη, όπου ανέβηκε ο ίδιος ο Χριστός, είναι ο σταυρός. Από εκεί ο θείος Διδάσκαλος διδάξε τα πιο μεγάλα μαθήματα.

Στο σχολείο της Εκκλησίας βιβλίο είναι το Ευαγγέλιο, η αγία Γραφή. Όπως είπε ο ίδιος ο Χριστός, «Ο ουρανός και η γη παρελεύσονται, οι δε λόγοι μου ου μη παρέλθωσι» (Ματθ. 24,35, Λουκ. 21,33). Όλα μπορεί ν' αλλάξουν και να γίνουν άνω - κάτω, ένα θα μείνη - να είστε βέβαιοι, τα λόγια του Χριστού - το Ευαγγέλιο. Αυτό πάνω από τα ερείπια του κόσμου σαν φάρος αιώνιος θα φωτίζει με τα διδάγματά του.

Απ' όλα τα διδάγματα του Χριστού, το πιο μεγάλο, εκείνο που παίρνει τον άνθρωπο και τον κάνει όμοιο με το Θεό, είναι αυτό που ακούσαμε σήμερα. Ποιο; Αγαπάτε τη γυναίκα σας, τα παιδιά σας, τους συγγενείς, τους φίλους, τους συμπατριώτες, το δάσκαλο, τον ιερέα, τα λουλούδια, τα άστρα. Μη σταματάτε όμως εκεί. Αυτά είναι εύκολα. Προχωρήστε πιο πέρα, «Αγαπάτε τους εχθρούς υμών» (Λουκ. 6,35). Ω λόγια ουράνια, που όταν τα αισθανθή ο κόσμος η γη αυτή θα γίνη παράδεισος!

Αλλ' αυτά τα λόγια του Χριστού είναι «άλγεβρα». Όπως είναι δύσκολο σ' ένα μαθητή του δημοτικού να καταλάβη άλγεβρα και τριγωνομετρία, έτσι είναι σήμερα δύσκολο στη γενεά μας, την ποτισμένη με μίσος, να δεχθή το μεγάλο τούτο δίδαγμα. Γι' αυτό αφήνω την «άλγεβρα» και έρχομαι στο «αλφαβητάριο». Όπως ο δάσκαλος παίρνει το χεράκι του μικρού παιδιού και το μαθαίνει να γράψη το άλφα, έτσι κ' εγώ θα είμαι ευτυχής αν σάς διδάξω το «άλφα». Έχουμε ανάγκη από «αλφαβητάριο». Για την ώρα λοιπόν αφήστε το «αγαπάτε τους εχθρούς υμών» να το εφαρμόσουν άγιοι, **κ' εμείς εδώ ως αρχίσουμε από το «άλφα».**

Ποιο είναι το «άλφα»; Το ακούσατε. Είναι λίγα λόγια, σαν μια συνταγή. Αν μάθουμε το «άλφα», μετά θα προχωρήσουμε στο «βήτα», στο «γάμμα»..., θα φθάσουμε και στο «ωμέγα», σ' Εκείνον που είναι το Άλφα και το Ωμέγα, όπως λέει η Αποκάλυψις (1,8. 21,6. 22,13). Ποιο είναι λοιπόν το άλφα; Ακούστε το. **«Καθώς θέλετε ίνα ποιώ σιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως» (Λουκ. 6,31). Είναι ένας φυσικός νόμος, χαραγμένος στα βάθη τής ανθρωπίνης καρδιάς. Τι σημαίνει; □ Ας το αναλύσουμε.**

Όλοι, αγαπητοί μου, κάτι έχουν δικό τους. Μην πη κανείς ότι δεν έχει τίποτα. Ακόμα και ο πιο φτωχός κατέχει ωρισμένα αγαθά, έχει δε την αξίωσι αυτά να τα σέβεται ο άλλος. Τρία είναι τα σπουδαιότερα αγαθά μας.

• □ □ **Το πρώτο, το μικρότερο, είναι η περιουσία. Όταν λέω περιουσία δεν εννοώ αυτά που έχουν φτειάξει οι μεγαλοκαρχαρίες. Με το Ευαγγέλιο μεγάλη περιουσία δεν κάνεις. Αν πιστεύης και εφαρμόζης το Ευαγγέλιο, ο Κύριος θα σου δώση «τον άρτον τον επιούσιον» (Ματθ. 6,11). Όταν λέω περιουσία, εννοώ εκείνα που δημιουργεί κανείς με τον τίμιο ιδρώτα του. Το ευαγγέλιο λοιπόν λέει να ρωτήσης τον εαυτό σου. Αυτό που σκέπτεσαι να κάνης στον άλλο, θέλεις να σου το κάνη κ' εκείνος; Θέλεις ο άλλος να σου πάρη το πορτοφόλι, να μη σου πληρώνη το μεροδούλι σου, να σε αδική; Θέλεις στο εστιατόριο να σου βάλουν χαλασμένο φαγητό, στο φαρμακείο και σου δώσουν νοθευμένο φάρμακο; Θέλεις ο άλλος να βάλη φωτιά να κάψη το μαγαζί σου ή το σπίτι σου, να πάη στο κτήμα σου**

και να ξερριζώ ση τα δέντρα, να πάη στο κοπάδι σου και να τυφλώ ση τα πρόβατα, να σου κάνη ζημιά; Δεν θέλεις. Ε, όπως εσύ δεν θέλεις να σε ζημιώ ση ο άλλος υλικώ ς, έτσι κ' εσύ δεν πρέπει να τον ζημιώ σης. «Καθώ ς θέλετε ίνα ποιώ σιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως».

•□□ □ Παραπάνω όμως από το χρήμα είνε η ζωή και η υγεία. Είνε τα μάτια που βλέπεις, τα αυτιά που ακούς, η καρδιά που χτυπάει. Τι μεγάλο πράγμα η ζωή και η υγεία σου! Γι' αυτό έχεις την αξίωσι οι άλλοι να τη σέβωνται. Όπως λοιπόν δεν θέλεις ο άλλος να σε βλάψη σ' αυτά (να πάρη μαχαίρι να σε πληγώ ση, να σ' αφήση ανάπηρο, ή να ρίξη φαρμάκι στο φαγητό σου, ή να σου μεταδώ ση την ασθένειά του κ.λπ.), έτσι κ' εσύ να σεβαστής τη ζωή και την υγεία των άλλων, «καθώ ς θέλετε ίνα ποιώ σιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως».

•□□ □ Αλλά για μας τους Έλληνες που κατοικούμε στα βράχια αυτά — δεν ξέρω για τα άλλα έθνη— πάνω κι από την περιουσία, πάνω κι από τη ζωή και την υγεία, παρα πάνω απ' όλα, είνε η τιμή, η υπόληψις.

Όταν ήμουν ιεροκήρυκας περιώ δευα κάποτε στα βουνά της Πίνδου. Είχαν εκεί πανηγύρι του αγίου Γεωργίου. Βρέθηκα λοιπόν σε μια καλύβα τσοπάνηδων και κάθησα μαζί τους στο τραπέζι. Και τι λέτε ότι εύχονταν ο ένας τον άλλο, «χρόνια πολλά»; Μου έκανε εντύπωσι, δεν έλεγαν ούτε «χρόνια πολλά» ούτε «να πληθύνουν τα ζώ α - τα πρόβατα», αλλά «Να χαίρεσαι την τιμή - την υπόληψί σου»! Αυτό είνε πράγματι το μεγαλύτερο αγαθό. Θέλεις η υπόληψί σου, η τιμή του σπιτιού σου να είνε υψηλά. Λοιπόν σε ρωτώ , θέλεις ο άλλος να πηγαίνη από σπίτι σε σπίτι και να σε κατηγορή; Θέλεις στο δικαστήριο να παλαμίση το Ευαγγέλιο και, ενώ είσαι αθώ ος, να πη ότι είσαι ένοχος; Θέλεις, την ώ ρα που λείπεις, να τρυπώ ση στο σπίτι σου και να ατιμάση τη γυναίκα σου, την αδελφή σου, το κορίτσι σου; Όχι, όχι. Όπως λοιπόν εσύ δεν τα θέλεις αυτά, έτσι κ' εσύ να σέβεσαι την τιμή του άλλου. «Καθώ ς θέλετε ίνα ποιώ σιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως».

Αλλά, αδελφοί μου, δεν έχει μόνο αρνητική πλευρά ο φυσικός αυτός νόμος, έχει και θετική, σαν νόμισμα με δυο όψεις. Δεν θέλεις ο άλλος να σου κάνη το κακό, θέλεις να σου κάνη το καλό. Πεινάς; θέλεις να σου δώ ση ψωμί. Διψάς; θέλεις να σου δώ ση νερό. Άρρωστος είσαι; θέλεις να σε επισκεφθή. Πέθανε ο πατέρας σου; θέλεις να έρθη να σε παρηγορήση. Δεν έχεις δουλειά; θέλεις να σε βοηθήση να βρης. Σε αδικούν;

θέλεις να σε υπερασπισθή. Έσφαλές; θέλεις να σε συχωρέση. Το ίδιο λοιπόν κάνε κ' εσύ σ' αυτόν. Αδελφοί μου, τελείωσα. Αυτό ήταν το «άλφα». Και το συμπέρασμα; Κάθε φορά που πρόκειται να κάνουμε κάτι, να ερωτούμε την καρδιά μας: Αυτό που θα κάνω στον άλλο θέλω να μου κάνει κι αυτός; Κι αν η καρδιά λέη ναι, να το κάνουμε, αν λέη όχι, να μην το κάνουμε.

Στον κόσμο όμως βασιλεύει αδικία. Τι πρέπει να γίνη; Ένας βασιλιάς έβλεπε ότι το κράτος του διαλύεται. Κάλεσε τους σοφούς. Με τόσους νόμους που έχουμε, λέει, βασιλεύει η παρανομία.

Τούς σβήνω όλους, και δώστε μου ένα μόνο νόμο, που να μπορή να εφαρμόζεται παντού. Έφαξαν τα βιβλία, έστυψαν τα μυαλά τους, δεν βρήκαν ένα νόμο που να λύνη όλα τα προβλήματα. Επί τέλους άνοιξαν το Ευαγγέλιο και βρήκαν, «Καθώς θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως». Διέταξε άμέσως και κρέμασαν παντού πινακίδες - ταμπέλλες με το ρητό αυτό.

Ευτυχισμένο το σπίτι, η κοινωνία, η ανθρωπότης που θέλει να κυβερνηθή με το νόμο αυτό. Αν μπορούσα θα πήγαινα εκεί που συνεδριάζουν τα Ηνωμένα Έθνη να τους πω: Έθνη και λαοί, «καθώς θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως». Εάν όλοι, δεξιοί - αριστεροί, άσπροι - μαύροι - κίτρινοι, εφαρμόσουμε τα λόγια αυτά του Χριστού, τότε θα έχουμε ειρήνη, διαφορετικά....

Εύχομαι, αυτό το άλφα του Ευαγγελίου, να εφαρμόσουμε όλοι, μικροί και μεγάλοι, για να έχουμε την ευλογία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις αιώνας αιώνων, αμήν.